

Выходить во Львовѣ ща Вѣрхника, Четверга и Суботы кромѣ пускѣхъ сягть о 100 кр. поп. Литер додатокъ „Бібліотека наизнанку, постѣстї“ выходить по 2 печат аркушъ кожного 15-го и послѣдніого днія кожного мѣсяця. Редакція в Адміністрації підл. Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереженю. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣль однотрочки печатної, в руб. „Надблатан“ по 20 кр. в. Ремізациї неопечатаній вольний отъ порта. Предлату и искривл. приймаються: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“, У Вѣдни Назаренстейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Danke & Co., Singerstrasse 11 в.; Rudolf Moss; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Назаренстейн & Vogler, E. L. Danke & Co. Въ Парижѣ Agence Нава. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, поштовий ярдъ и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Державоскія ул. д. Ралли 9.

ДѢЛО

Просимо поспѣшити съ присылкою
предплаты и залегостей.

Внесенье русскихъ пословъ.

Послы наші внесли, якъ доносили мы въ послѣдній числѣ „Дѣла“, до ухвалы Сойму краевого внесенья, взымаючи правительство, щобъ внесувало гімназію руску въ Перемышля, и Выдѣль краевый щобъ розслѣдіи и Соймови на найближшій сесіи предложивъ, щобъ въ Станиславовѣ, Стрюю, Коломыи, Тернополи, Бережанахъ и Золочевѣ або евентуально въ іншихъ мѣстахъ заведеній були будто окремій гімназії, будто стаї рѣвнорядній класъ съ языкомъ въкладовимъ рускимъ.

Тымъ способомъ запукаю на ново такъ у правительства державного якъ и у найвишої законодательної власти въ краю о часткове рѣвноуправненіе языкове въ школахъ середніхъ. Оба тѣ факторы суть виключно компетентній рѣшати въ той справѣ, именно въ першій линії Соймъ краевий, который въ р. 1867, ухвалиючи уставу о языцѣ въкладовимъ въ школахъ середніхъ, застергъ себѣ право, робити въ той уставѣ всій можливій зміни на будучість.

Справу рускихъ гімназій, хотя въ іншої формѣ, порушили наші послы вже въ часії послѣдній сесії соймової. Си однакожъ удається більшості соймової заступити внесенье зміни о утраквізмѣ въ всіхъ середніхъ школахъ Галичини. Тымъ и все дѣло проволѣлося о цѣлій довгій рокъ. Нынѣ утраквізмъ належить вже до усопіїахъ. Дитинка та була вже въ еповитку такъ мizerицька и неспособна до жити, що Академія краківська, оба краевій університети, Товариство учителівъ середніхъ школъ у Львовѣ, запрошений до консультації, велѣли єй чимъ скорше по спартанському винести на загибель въ Тайгеть. Нынѣ про утраквізмъ въ школахъ середніхъ леди чи мѣгъ-бы якій педагогъ подумати на серію. Съ тымъ утраквізмомъ и дивна рѣч! Соймъ хотѣвъ подбати о языцѣ рускій въ школахъ польськихъ и аневолити Полаковъ учились руского языка, а опираясь вѣма силами, щобъ, борони Боже, руска молодіжъ школъ середніхъ не мала нагоди науку свою погибати въ матеріомъ языцѣ!

Але годѣ нынѣ бавиться въ рекримінанції. Жаль только, що въ нихъ по старої модѣ та сама, що колись боролись противъ бюрократизму, бавляться въ бюрократівъ дуже радо, и що справы школъ рѣшаться у насть не такъ въ мотивії часто дидактичніхъ, якъ більше політичніхъ и то, розуміється, съ великою короткоглядностю. Тутъ въ одній стороні правильне полагоджене краевої усовацїа та тымъ самимъ и доли обохъ народівъ вложена уставою въ руки Сойму, а тутъ въ другої сторони більшість его не въ силѣ вийти зъ зачарованого колеса и рѣшиться бодай на першій кроць въ томъ дѣлѣ.

Колись Русинамъ державою византинизомъ, застоюють, полученою съ регресомъ, а чайже поступованье більшості соймової, держачою право, „най буде якъ бувало“, не можна назвати прогресомъ. Ми дуже добре понимаємо розумованье більшості соймової:

„Бездѣльність центрального комітету въборчого для воїдної Галичини під часъ остатніхъ дошовлюючихъ выборовъ до Сойму въкликала зъ кожного зглду оправдане здивованіе. Будучи заступникомъ предсѣдателя того комітету, почувавши до якогось отечеснії посередині отвічальноти и бажавъ бы я бездѣльність свою вытолкнути.

Сдинъ, на жаль, оправданіемъ, на яке мене тепері стати, есть недостача здоровла — недуга, зъ причини которої я вже сеьмий місяць

еи, до котрого дехто такъ горячо вѣгказа, бѣль засуджений на цѣлковите вторваніе себе бѣль за- рѣвноуправненія есть пустымъ фантомомъ.

Але не толькожъ взгляды політичнії вимагають рѣвноуправненія языкового въ школахъ нашихъ, не толькожъ лежить та справа въ интересѣ обохъ народівъ, въселивихъ Галичину и въ интересѣ самої-же державы, — она має за собою и певній незаперечимій даний статистичній. Возьмѣмъ лише урядовій справоходія до рукъ и порбнаймо, о сколько не то польска, але въ загалѣ молодіжъ другихъ народностей австрійскихъ въ отношенію до рускої вѣсть въввінована школами середніми.

Въ 1883 р. числила Галичина 23 гімназії на 11.284 учениківъ. На одну гімназію припадало въ пересѣчії 491 школирѣвъ. Зъ тога числа було учениківъ Русиновъ 1877. Въ справедливій пропорції повинній про то Русини посѣдати чотири рускій гімназії. Чи єсть такъ? Жайди въ томъ взглядѣ суть лучше положеній, бо для 1934 учениківъ свого исповѣданія посѣдають дѣві гімназії, одну у Львовѣ, другу въ Бродахъ. Мало того. Молодіжъ доляшно Австрії (нѣмецка) посѣдає для свого образованія рѣвноже 23 школъ, т. в. на одну гімназію припадає тамъ лише 307 учениківъ; въ горішній Австрії — 4 гімназії, а въ кождїй по 308 учениківъ. Въ Чехахъ на 52 гімназії припадає учениківъ 16.686, т. в. пересѣчено на одну гімназію 321 хлопцівъ. Въ Дальматії для 122 учениківъ существуетъ вже одна гімназія. Зъ того и виходить, що нема народу въ Австрії, который бы на полі школництва бувъ такъ покривжений, якъ народъ рускій, который для 1877 учениківъ посѣдає лише одну-одиєсеньку гімназію. Неимовѣрнѣло, але правдиве. Въ порбнаню до Дальматії, котра культурою стоїть по-за Галичиною, Русини повинній бы посѣдати 15 гімназій. И се мабуть достаточно илюструє наше положеніе въ Австрії, унормоване уставою соймовою въ 1867 року.

За внесеньемъ рускихъ пословъ стоить нынѣ весь народъ рускій. Оно підписане кромѣ внескодавца пос. Романчука трема нашими владиками, які представителями духовенства, що дає значный контингентъ молодежі гімназійної, підписане послами руского клубу и навѣть колькома тими невыравненными послами, що то більше лише gente — Rutheni. На томъ полі, видно, зсолидаризувався всякий, навѣть той, хто хоче трохи вѣгказа, якъ дѣві Русинамъ. Легковажити правительству въ польській більшості сего внесення годѣ. Скудность буджету державного не може тутъ входити въ рахунокъ. Галичина въ загалѣ есть підъ взглядомъ числа школъ середніхъ во всіхъ краївъ короннихъ найбільше увославленою, а въввіноване въ першій линії другої рускій гімназії, о которую послы наші упоминаються, не буде такъ дуже коштовне въ порбнаню съ користями, які полагоджене тої першої справедливимъ претенсії Русиновъ принесе країві и державі.

За внесеньемъ рускихъ пословъ стоить нынѣ весь народъ рускій. Оно підписане кромѣ внескодавца пос. Романчука трема нашими владиками, які представителями духовенства, що дає значный контингентъ молодежі гімназійної, підписане послами руского клубу и навѣть колькома тими невыравненными послами, що то більше лише gente — Rutheni. На томъ полі, видно, зсолидаризувався всякий, навѣть той, хто хоче трохи вѣгказа, якъ дѣві Русинамъ. Легковажити правительству въ польській більшості сего внесення годѣ. Скудность буджету державного не може тутъ входити въ рахунокъ. Галичина въ загалѣ есть підъ взглядомъ числа школъ середніхъ во всіхъ краївъ короннихъ найбільше увославленою, а въввіноване въ першій линії другої рускій гімназії, о которую послы наші упоминаються, не буде такъ дуже коштовне въ порбнаню съ користями, які полагоджене тої першої справедливимъ претенсії Русиновъ принесе країві и державі.

Открите письмо кн. Ром. Чарторыйского.

Въ справѣ недавнаго вибору посла въ Долинѣ напечатавъ „Kurjer Poznański“ слѣдуюче открыте письмо кн. Романа Чарторыйского, вице-презеса воїдно-галицкого польського центрально-го комітету въборчого:

„Бездѣльність центрального комітету въборчого для воїдної Галичини під часъ остатніхъ дошовлюючихъ выборовъ до Сойму въкликала зъ кожного зглду оправдане здивованіе. Будучи заступникомъ предсѣдателя того комітету, почувавши до якогось отечеснії посередині отвічальноти и бажавъ бы я бездѣльність свою вытолкнути.

Сдинъ, на жаль, оправданіемъ, на яке мене тепері стати, есть недостача здоровла — недуга, зъ причини которої я вже сеьмий місяць

засуджений на цѣлковите вторваніе себе бѣль за- рѣвноуправненія есть пустымъ фантомомъ.

Щиро сожалю, що якъ-разъ виборъ послѣ округа Долини-Болеховъ-Рожайтова бѣль вибувся бѣль інтервенції комітету центрального. Сожалю тымъ більше, що зді стороны Русиновъ поставиво кандидата такъ поважного, якъ професоръ университету дръ Александеръ Огоновскій. Що кандидатъ, то въ тоймъ случаю належало усильно старатися о компромісѣ.

Для чого сталося виакше? — ѿго въ теперішній самотѣ я виголковати не въ силѣ. Дбавичи все — хоче зъ дала — о гадку и память давніхъ пріятельвъ и товаришъ великопольськихъ, знаючи, якъ живо займають ихъ справы польско-русскій, прошу о гостинності для тихъ колькохъ блѣвъ.“

Зъ обовязку дневникарського паводимо се открыте письмо кн. Романа Чарторыйского, перевізоване такожъ у всіхъ дневникахъ галицько-польськихъ. Письмо се — хоче не хочемо підозрювати автора, що онъ его написавъ інакше, якъ може мыслити, — письмо се, кажемо, Русиновъ анѣ не грѣс, анѣ не студить. Зъ него хиба въхолило-бы, що кн. Романъ Чарторыйский, хоче уже довшій часъ проживав въ Галичинѣ, не отрѣблявши ще добре съ политикою галицько-польською супротивъ Руси, маво того, що самъ кн. Романъ уже пагна раза fuit въ центр. комітетъ въборчомъ при загальному виборахъ до Рады держави. Тодѣ кн. Романъ Чарторыйский, о сколько собѣ пригадуємо, не бувъ недужій, але бравъ живу участь и мавъ важний голосъ въ комітетѣ, а прецѣнь о якому-небудь „компромісѣ“ мы тодѣ нечували, хоче то часы дуже недавній и люді не змінилися... Вороцѣмъ, якъ нашъ Поляки розуміють компромісъ! Ты, Русине, върешаючи овоїхъ правъ, стань безгласною рибою та потакай на все, що говорятъ и роблять чинове Поляки! Дякуємо красненько!

О економічнѣйшій станѣ селянъ въ Галичинѣ.

Редбератъ, въголосований на окружнѣй Вѣчи на родномъ въ Станиславовѣ днія 8 грудня 1886,

Северина Даниловича.

II.

Мы бачили, які нашъ селянський станъ, аль чого маво жити и якъ стоимо, — ану-ж придавїши теперъ, якъ оно йде намъ тобе жити: які видалки, які порядки, що на насъ влаго и що починати бы намъ.

Жімо всѣ въ державѣ, бо-жъ инакше и не може бути, — мусить бути межи людьми якісь ладъ, якісь спольнѣсть. На удержаньї того ладу державного люде, розумѣється, мусить поносити видалки. И мы селяне поносимо дуже богато видалки на то: видалки спольніхъ державнихъ, краївихъ, повѣтовихъ, громадскихъ и т. д. Придавїши що, що мы селяне даємо на публичній потреби.

Найбільше видалки має держава, де всѣ краї нашої австрійської монархії разомъ складаються. Доходу наша австрійська держава (без Угорщини) має рѣчно по-над 500 міліоновъ вр., а однако сего не стає и що року ще богато міліоновъ дозичують, — такій великий видалки робить держава! Найтажшимъ видалками суть: видалки на рѣбко и проценты бѣль видалки, що держава бѣль видалки на публичній потреби. Войско и тѣ проценты забирають більшу половину всего доходу держави, що року ще 4,500,000 вр. видалки на рѣбко; а у насъ банки (рустаки и інші) съ вітчайшими проволоками и коштами далеко більше беруть, — а ю жівітвіківъ держави вже и не кажу. Правда, що нашъ селянинъ тѣ проценты платить неправильно, але за то їхъ лацягують, а то видає що більше видалки. Якъ отглагоюмо отже проценты, — то лацягають на жити и видалки поплатити, виносить 156 міліоновъ. Але тамъ мы не рахуємо того, що будемо потому говорити, що на селянськихъ грунтахъ єсть на близько 30 міліонівъ доягу, заштабульовано, бѣль котого рахуючи лише 15% вітчайшими, видає що 4,500,000 вр. видалки на рѣбко; а у насъ банки (рустаки и інші) съ вітчайшими проволоками и коштами далеко більше беруть, — а ю жівітвіківъ держави вже и не кажу. Правда, що нашъ селянинъ тѣ проценты платить неправильно, але за то їхъ лацягують, а то видає що більше видалки. Якъ отглагоюмо отже проценты, — то лацягають на жити и видалки поплатити, виносить 156 міліоновъ. Але тамъ мы не рахуємо того, що будемо потому говорити, що на жити и видалки поплатити, виносить 156 міліоновъ. Але тамъ мы не рахуємо того, що будемо потому говорити, що на жити и видалки поплатити, виносить 156 міліоновъ.

Такъ отже всѣхъ видалківъ, котрі селянинъ кончи мусить поплатити въ свого доходу, виносить 35,928,000 вр., або кругло 36 міліоновъ вр. рѣчно.

Що же тепері лишася на жити?

Мы сказали перше, що всੱє дохдь въ землѣ такій, що зъ него мають селянинъ жити и всੱє видалки поплатити, виносить 156 міліоновъ. Але тамъ мы не рахуємо того, що будемо потому говорити, що на селянськихъ грунтахъ єсть на близько 30 міліонівъ доягу, заштабульовано, бѣль котого рахуючи лише 15% вітчайшими, видає що 4,500,000 вр. видалки на рѣбко; а у насъ банки (рустаки и інші) съ вітчайшими проволоками

Отъ и наші гаранти! отъ и наше панование! Не давно лиши, що нашему селянину-
муаждый крецарь,аждый хотѣ бы най-
мешій выдастъ такъ таиній, що рать бал-
коны не изъ оти платитъ, що не выплачить
въ австрійскихъ жандармъ дозгівъ.

Мы разумѣли на вѣтъ рѣно. Але-жъ и
меніи селянами не вѣтъ однако мають: одинъ,
правда, изъ богато бѣлье искъ тыхъ 7 кр.-
денно на голову въ земѣ, але душе многі
мають що менше въ земѣ, але такъ и вѣчо-
го, бо и таиній у насть вѣкъ богато, богато.
То-же яко жить у много большої части на-
шыхъ селянъ? Знамо добра. Жюль голо-
домъ та холода! Въ хѣтъ студіи, одежи
нина, одинъ комухъ на всю родину, буда въ
одныхъ чоботахъ вѣтъ ходить, мѣняются... жи-
ютъ, але Божій рѣкъ, голымъ берещь та
бензинами бараболами, а хѣбецъ святъ — що
ажъ жаль давитися... и такого не найдешь...
скоромиши и на Великденъ не каждый есть...
Вы добре то все самъ знаете и самъ видите.
Вы знаете добра та наші страшній „переднов-
ки“, що таиній отъ колиды але по-за Пет-
ропавлову... нема вамъ о тѣмъ що я розказувати.

Чимъ же ратують таї наші люди? отъ
датася але можна: десь прихованія ика без-
рожжина, десь съ великою бѣдою ика худобка,
и выведеси на торги, десь газдини вѣдъ ского
прихованку що продає, а ворочими рату-
ються заробками. Заробкѣ тыхъ у насть не
богато. Гдѣкій и непоплатный той заробокъ,
бо нема коло чого у насть робити, хаба по ла-
пахъ, а на то въ у насть така велика сила без-
земельныхъ бѣдаковъ, що десятка миль идуть
аби пару коніць забжка заробити. (Д. б.)

Фискалізмъ и наші просвѣтно-науковій товариства.

Ще въ минувшому роцѣ доносили мы, що
австрійскій фискалізмъ доткнувъ свою таинюю
рукю наші просвѣтно-науковій товариства, але
„Проеїтъ“, „Академічне Братство“, „Р. Беї-
ду“, а такожъ наші сельській читальній, накладаю-
чи на нихъ обовязокъ плаченія еквіваленту вѣтъ
движимого мастику за IV дебетальть вѣдъ довола
високихъ сумахъ. Противъ сему внесли наші
товариства рекуромъ до красової дирекціи скарбу,
вызываючи, що товариства науковій и гуманітарі-
ній, не обмінелі на зыкъ, по мові при способі
законічнихъ, а именно зак. въ 9 лютого 1860 ч. 50
В. з. д. въ 13 грудня 1862 ч. 89 В. з. д. тар. по-
зиція 106 В. з. увага 2. д), але не менше и роз-
порядженія министерства скарбу вѣдъ 4 липня
1864 ч. 31748 мають беззгледне право до звѣль-
ненія свого мастику движимого бѣдъ оплати екви-
валенту.

Доперва сими дніми одержала наші това-
риства рѣшеніе згаданихъ рекуробѣвъ. Красова
дирекція скарбу откінула рекуромъ нашихъ това-
риствъ и приказала имъ вимѣрений вищими
властями скарбовими еквівалентомъ заплатити, а
втмъ рѣшеніе мотивувала тымъ, що товари-
ства тѣ не можуть уважати гуманітаріній, бо
„побирають вкладки вѣтъ своихъ членовъ“ (?).

Аргументація таї не выдержує найменши кри-
тики, не лише вѣдъ становишка обовязуючихъ зако-
нівъ, але ізъ становишка професії и здо-
рової логики. Адже жъ нема нѣгде такого това-
риства, вѣдъ котримъ бы члены не платили якихъ
хочьбы найменшихъ вкладокъ, и идучи конес-
квентно за повышеною аргументацію мусіли бы
имъ дойти до внесенія, що товариства гуманітарі-
ній и науковихъ нема підїахъ въ загалѣ, а
тогда показали бы и згаданій вищою постановою
законій безпредметови и хаба даши для жар-
ту выданіми. О характерѣ товариства рѣшає не
обовязки, чи члены его платять вкладки, а то,
на яку цѣль уживають тыхъ вкладокъ и коли
тыхъ вкладокъ уживають лише для науки, обра-
зованія чи забави членовъ, або такожъ для дру-
гихъ чисто гуманітаріній цѣлій, то тогда то-
вариство єтъ гуманітаріній або науковий и
его движиме майно не подлагаетъ по мові згада-
нихъ при способі правильнихъ обовязковъ плаченія
еквіваленту.

На той подставѣ внесли наші товариства
въ 30-дніевомъ речини бѣдъ сего рѣшенія краевої
Дирекціи скарбу дальшій рекуръ до ц. к. Ми-
нистерства скарбу (на рука краевої Дирекції) въ
нема надію, що може хочь таї вайвоща Фі-
нансова властъ не скоче такъ очевидно заподі-
вати обовязуючихъ законівъ и терять таку во-
пішю несправедливостъ вѣдъ поступанію під-
властныхъ еи органовъ.

Новий директоръ въ рускій школѣ им. Маркіяна Шашкевича.

На четверговомъ заїданію, 16 л. грудня,
надала Рада мѣста Львова посаду директора шко-
лы им. Маркіяна Шашкевича учителеви школы
ов. Антонів, п. Иполиту Петрашкевичу. Новом-
іменованій єсть родомъ Полякъ зъ Болеславиць
подъ Перемышлемъ, дойшовъ въ своихъ студіяхъ
до VII класъ гамазільної що въ тихъ часахъ,
коли въ сирединыхъ школахъ всходній Галичини
язикъ рускій бувъ для всіхъ обовязковимъ пред-
метомъ науки, приватизувавъ оттакъ якісъ часъ
и доперва въ 28 роцѣ жити своего піддавався іо-
ситови на традиціального учителя передъ комисією
такъ званої препарації, або рим. кат. курсу пе-
дагогічного у Львовѣ. Въ свідоцтвѣ квалифика-
ційномъ одержавъ п. Петрашкевичъ зъ руского
читавъ поту: дуже добра; зъ граматики, право-
писи, устного и письменного успѣхъ добрый. На

основѣ сідзюцтва того въ 1869 р. призначено єго въ
томъ-же роцѣ за супланто до традиціальної жандар-
мской школы у Львовѣ до наукъ предметовъ, яко
або таї чисто таї чисто виладають въ языцѣ
польськимъ. Але заразъ сідзюцтво роцю перей-
шло п. Петрашкевичъ до 4 класовъ школы са-
лінімъ у Львовѣ на посаду практиканта и учень-
тамъ разъ въ своїмъ жити въ другомъ мѣстѣ
1870/71 р. руского языка въ класѣ третій. Даль-
ша таї служби пробувъ п. П. при другихъ на-
родныхъ школахъ у Львовѣ, здобувъ въ 1874 р.
актуальній учителеви, засуткавъ два разы ди-
ректоромъ двохъ школъ черезъ днівъ часъ, а єтъ
1883—85 р. заняливо посаду инспектора окруж-
ного въ постї горадицї. Додато належать єщо
то, що въ 1882 р. п. П. віддавъ вишутої
учительському до школъ виладовъ передъ комисією
въ Краковѣ и одержавъ зъ прородженіемъ
групами свідоцтво другого степеня съ правомъ у-
чати въ школахъ съ языкомъ виладовъ поль-
ськимъ.

На той основѣ и именованію єго учителеви
старшимъ и директоромъ школы рускої, оправо-
чясь на тѣмъ, що заступникъ инспектора львів-
ского яко референтъ Ради школиокраїнської окружної
узнавъ єго єтимъ пегатію виладовъїдай
шими на то становище; що на засіданію маги-
страту кандидатура єго противъ внесена рефе-
рента перешла однимъ лише голосомъ, а що
секція V Ради мѣсковъ місію суоротивши рускіхъ
радянъ постанови єго кандидатуру на посаду за-
садчанія Ради въ минувшій четвертъ.

Мако отже нового управителя нашої съ-
тажкими трудомъ вилбороти школы рускої. Канди-
датура єго удержалася въ Радѣ мѣсковъ місію про-
фесії проф. Вахнаніза, за котримъ въ посе-
редь такъ званої интелігенції стапуло 16 рад-
ныхъ.

Мако волѣ насувається таєперь питанье, яко
доля дождає руску школу и єнъ молоджъ? Пре-
зентованій Радою мѣсковъ кандидатъ не вѣдъ
дати імя гарантю, що сїй задачи єї вищої
вітповѣть. Хто уважно прочитавъ учительську
квалификацію п. Петрашкевича, именно, що єнъ
лише съ добрымъ усвідомленіемъ обстать при испытѣ
своїмъ въ 1869 р. зъ языка руского, що єтъ
1871 р. не учишь ішколи въ підїахъ школѣ того
язика, и що піддаючися іоштова виладовому, не ви-
звози дальше до австро-угорської монархії за
мако 1 зр. 10 кр. въ золотѣ, котре єсть уто-
влене лише для сирьшихъ сїльвъ.² П.о. Гав-
неръ захжалавъ, що внесенія сего не печатано
и приступлено заразъ до дебати надъ імъ. П.о.
Вайгель вже, що єнъ поставить подбіно
внесеніе, жадавъ отже, що оба внесенія рівно-
чично трактовано. Палата постанови пра-
тити до дискусіи надъ сїмъ внесеніемъ. П.о.
Хамецъ, мотавуичъ свое внесеніе, сказавъ мені
нишими: Палата послѣвъ въ Радѣ державиї въ
хваліла мако 2 зр. для сїльвъ таїхъ въ 2 зр.
40 кр. для сїльвъ легкихъ. Було то вище ви-
то. Я бы ради, що у Відніи и въ Пештѣ зна-
ли, що то наше тїлітит. Ми зробили то для
того, бо не хотіли взяти на себе звіду, що ось
то мако продовжаемо угоду съ Угорщиною и не
хотіли вйті въ колизію съ угорокъмъ прави-
тельствомъ, съ котримъ наше вижутъ вѣтвичні
звізди. Коли правительство угорокъ дало вітчиму
вітвівъ, спавъ намъ камінь зъ серця; нема зго-
ди съ Угорщиною. Скоро разъ сконстатовано, що
єсть дефразація, єсть обовязкомъ кожого пра-
вительства зробити сїму разъ конець. Жадаю
сего рїшучу и прошу для того поширати мако ви-
несеніе. П.о. Ад. Сапіга постанови поправку до
внесенія Хамца, а именно, що буде відкрито слово
1 зр. 10 кр., въ то для того, що не видавалося,
що за вищимъ макомъ можна фальсифікати вно-
вити. П.о. Романчукъ вже, що буде голосувати
за внесеніемъ Хамца съ поширанкою Сапії; мусить
однакож зробити ту замѣтку, що таї па-
нове, що такъ енергично и сміло промовляють
теперь за засіданію галицького Собому, могли бути
такъ само сміло и енергично вигутити въ Радѣ
Грекова, що сїмъ обмежається на тѣмъ, що давало ру-
кандидатурѣ кн. Кобургскога не було беїді. Депутація мала лише звідити рїшучу, що
Болгарія не може згодитися на кандидатуру
кн. Мангрельського. Зъ розмови съ гроемъ
Гербертомъ мака депутації набрати переконанія
що въ Берлінії такъ само якъ и у Віднії не будуть
здається въ прочімъ, що въ німецькій міністер-
ствѣ відкладутъ більшу нагу на то, що Німеччина
єсть менше інтересованія въ Болгарії якъ Ро-
сії, Австро-її і Англії. Депутація болгарокъ
законила вже свою макю въ Берлінії и вибра-
ла до Париза. Въ Берлінії прийшла душут-
тю гр. Гербертъ Бісмаркъ для 19 л. к. ю по-
звавъ Грекова, що 1/2, 2/3, 3/4, 4/5, 5/6, 6/7, 7/8
Калчева. Яніа бувъ результатомъ сїхъ виборівъ, що
точно не вѣтвично. „Nat. Ztg.“ вже ви-
зываетъ, що представитель німецького міністерства
відома відома обмежається на тѣмъ, що давало ру-
кандидатурѣ кн. Кобургскога не було беїді. Волгарія
не може згодитися на кандидатуру
кн. Мангрельського. Зъ розмови съ гроемъ
Гербертомъ мака депутації набрати переконанія
що въ Берлінії такъ само якъ и у Віднії не будуть
здається въ прочімъ, що въ німецькій міністер-
ствѣ відкладутъ більшу нагу на то, що Німеччина
єсть менше інтересованія въ Болгарії якъ Ро-
сії, Австро-її і Англії. Депутація болгарокъ
законила вже свою макю въ Берлінії и вибра-
ла до Париза. Въ Берлінії прийшла душут-
тю гр. Гербертъ Бісмаркъ для 19 л. к. ю по-
звавъ Грекова, що 1/2, 2/3, 3/4, 4/5, 5/6, 6/7, 7/8
Калчева. Яніа бувъ результатомъ сїхъ виборівъ, що
точно не вѣтвично. „Nat. Ztg.“ вже ви-
зываетъ, що представитель німецького міністерства
відома відома обмежається на тѣмъ, що давало ру-
кандидатурѣ кн. Кобургскога не було беїді. Волгарія
не може згодитися на кандидатуру
кн. Мангрельського. Зъ розмови съ гроемъ
Гербертомъ мака депутації набрати переконанія
що въ Берлінії такъ само якъ и у Віднії не будуть
здається въ прочімъ, що въ німецькій міністер-
ствѣ відкладутъ більшу нагу на то, що Німеччина
єсть менше інтересованія въ Болгарії якъ Ро-
сії, Австро-її і Англії. Депутація болгарокъ
законила вже свою макю въ Берлінії и вибра-
ла до Париза. Въ Берлінії прийшла душут-
тю гр. Гербертъ Бісмаркъ для 19 л. к. ю по-
звавъ Грекова, що 1/2, 2/3, 3/4, 4/5, 5/6, 6/7, 7/8
Калчева. Яніа бувъ результатомъ сїхъ виборівъ, що
точно не вѣтвично. „Nat. Ztg.“ вже ви-
зываетъ, що представитель німецького міністерства
відома відома обмежається на тѣмъ, що давало ру-
кандидатурѣ кн. Кобургскога не було беїді. Волгарія
не може згодитися на кандидатуру
кн. Мангрельського. Зъ розмови съ гроемъ
Гербертомъ мака депутації набрати переконанія
що въ Берлінії такъ само якъ и у Віднії не будуть
здається въ прочімъ, що въ німецькій міністер-
ствѣ відкладутъ більшу нагу на то, що Німеччина
єсть менше інтересованія въ Болгарії якъ Ро-
сії, Австро-її і Англії. Депутація болгарокъ
законила вже свою макю въ Берлінії и вибра-
ла до Париза. Въ Берлінії прийшла душут-
тю гр. Гербертъ Бісмаркъ для 19 л. к. ю по-
звавъ Грекова, що 1/2, 2/3, 3/4, 4/5, 5/6, 6/7, 7/8
Калчева. Яніа бувъ результатомъ сїхъ виборівъ, що
точно не вѣтвично. „Nat. Ztg.“ вже ви-
зываетъ, що представитель німецького міністерства
відома відома обмежається на тѣмъ, що давало ру-
кандидатурѣ кн. Кобургскога не було беїді. Волгарія
не може згодитися на кандидатуру
кн. Мангрельського. Зъ розмови съ гроемъ
Гербертомъ мака депутації набрати переконанія
що въ Берлінії такъ само якъ и у Віднії не будуть
здається въ прочімъ, що въ німецькій міністер-
ствѣ відкладутъ більшу нагу на то, що Німеччина
єсть менше інтересованія въ Болгарії якъ Ро-
сії, Австро-її і Англії. Депутація болгарокъ
законила вже свою макю въ Берлінії и вибра-
ла до Париза. Въ Берлінії прийшла душут-
тю гр. Гербертъ Бісмаркъ для 19 л. к. ю по-
звавъ Грекова, що 1/2, 2/3, 3/4, 4/5, 5/6, 6/7, 7/8
Калчева. Яніа бувъ результатомъ сїхъ виборівъ, що
точно не вѣтвично. „Nat. Ztg.“ вже ви-
зываетъ, що представитель німецького міністерства
відома відома обмежається на тѣмъ, що давало ру-
канд

ставляется великий касарн и стайн для кавалеріи для новыхъ полковъ, коі мають надобити сюды незадовго. Після „Насъ у Народ-а“ вербуетъ Россія богато рушинкарівъ въ Чехахъ а російской аген-ти обажджаютъ теперь Чехи и платятъ добро-тымъ, що хотять вступити до російской службы. „Петръ. Вѣдом.“ доносятъ, що войскова инже-ніятура петербургскаго округа замовила 624 ша-теръ для офицерівъ съ всякою приборами съ речицемъ доставки на 22 грудня (3 січня н. ст.)

Англія. Справа ірландска взяла нынѣ въ Англії верхъ понадъ всікими іншими спра-вами. Ситуація въ Ірландії есть теперъ зовѣтъ така, якій свого часу за Гайдстона, коли увязне-но Парнелі; розница есть теперъ лиши та, що ірландска ліга есть нынѣ далеко сильнѣша и лѣпше звортанізованія якій то колись будо. А-грарна програма лігистовъ лежить головно въ тѣмъ, що она не допускаютъ нѣкія агоды межи чиншовниками а лордами, а навѣтъ не признаютъ высоты чиншу, якій недавно суды означили. Лі-гисты кажуть, що чинши мають установляти лиши самі чиншовники, а они признаютъ лиши той чинши важнѣшъ, котрый самі чиншовники хотять заплатити. Коли отже якій лордъ не хоче пріимти тихъ сумы, яку ему дає добровольно самі чиншовники, то не добрає нѣчого, бо ліга змушує чиншовниковъ, що они солзарно по-стути и не платити чиншу. Ліга выбирає и розыскає людей довѣрочнѣхъ, котрій забирають зредукованій чинши и роздѣлюють єго мѣжъ чин-шовниками. Кабиетъ Сальбергера видѣвъ отже змушеніемъ выготувати енергично противъ такого поступованія ліги и чиншовниковъ и зачовѣвъ вже дуже строгій и енергічній мѣръ. Дая 14 с. м. судився въ Дебланѣ парламентъ Дильонъ за то, що подбурювалъ чиншовниковъ и наклоню-валихъ до неплачення чиншу. Судъ засудивъ его на велику казнь або на 6 місяцівъ вязни-ції. Дильонъ впредѣлѣ выпущено на волю, але за-разъ въ три дні арештовано знову съ трома ще виншами товаришами и выпущено знову, коли здо-живъ казнь. Правительство англійске має буті рухомъ ірландокамъ дуже занепокоєно. Лордъ Идеолей вернувъ несподѣвано здѣ Девончайру до Лондону и склакавъ заразъ раду министровъ на день 18 с. м., хоче було постановлено, що пе-редъ Роздвою не буде вже скликувана рада ми-нистрівъ. Въ кабінетѣ не могло однакожъ прйті до згоды що до средоточія, які мають бути ужитіи супротивъ Ірландії; большоть жадає якій най-отрішій поступованія противъ лігистовъ. — „Morning Post“ поголосила иношпрозаній арти-куль, въ котрому остерігає Порту передъ єї по-литикою прахильною для Россіи и каже такъ: Надійшовъ часъ, щоби остерегти нашого ююз-ника передъ веденіемъ политики, котра вимага-ла бы зі стороны Англії безприволочного и енер-гічного поступованія. Може бути, що погрозы Россії викликують въ Константиноополі перес-трахъ и наклонюють Порту до подайности, од-накожъ акція Англії дала бы успішнѣше и скорѣше познати Туреччину небезпечності, якіи можна-бы стягнути дотеперішнє єї поступованіе. Англія готова весті дальше политику стремлячу до удержання турецкої держави, та однакожъ не могла-бы ініцію въ виду поважного положенія на Входѣ дозволити султанові и его дорадни-камъ на дальше веденіе двозначної политики. Всіка проволока и нерѣшімостъ Туреччини въ теперішній хвили змислила бы безусловно пра-вителівто Англії до спаралізованія погрозъ Россії зарядженіями, котрій переконали-бы Порту заразъ, що нынѣшина єї политика есть рѣшую-шкодлива для єї интересівъ въ Европѣ и Азії. Теперішня политика Туреччини вкладає на Ан-глію конечній обовязокъ, щоби она застосовилась надъ средствами, якіи могли-бы найкористнѣше забезпечити інтереси англійскої держави. При выборѣ же охіхъ средствъ було-бы для Англії рівнодушнѣмъ, якіи судьба страйтіи отоманську державу. — Артикуль сей викликавъ не толькъ въ Туреччинѣ але и въ цілій Европѣ велику сенсацію и уважася за дуже поважний знакъ даній Туреччинѣ що до єї поступованія.

НОВИНКИ.

— Пос. Юліанъ Романчукъ мотивувъ на вчора-шнъ, поспішнѣмъ передъ святами застѣданю свое внесеніе о рускахъ гімназіяхъ. Знамениту єго промову подімо після стеноографичнѣхъ зачівокъ.

— Въ рускому театрѣ біографія буде нынѣ на поспішнѣ представленіе опера Артимовскаго „Запорожець за Дунайсъ“. Біть єї правдиво переда рускомъ музикі и злишнѣмъ, здається намъ, будо-бы заохочувати нашу публіку до численній участія въ тѣмъ представленію, тымъ бльше, що штука идѣ по разъ першій.

— Видѣвъ „Рускомъ Бессыдъ“ у Львовѣ заключивъ ѿ пн. Гриневецкимъ и Бібировичемъ контрактъ на рокъ 1887 поручаючи имъ на сей рокъ даль-ше веденіе руско-народного театру.

— Инструкція для ординарітскіхъ комисарівъ єп. станиславовскому. Въ цілі поднесена науки религії въ школахъ народныхъ выдає єпископскій орди-нірітъ въ Станиславовѣ слідчуючу інструкцію для ординарітскіхъ комисарівъ: Ординарітскій комісаръ обовязаній бути присутнімъ при півроч-ныхъ випытахъ по всіхъ школахъ народнихъ а позаякъ випытія отбуваються маже всіми рівно-часно, то комисаръ ординарітскій обовязаній випытіти на своє мѣсто заступника, котримъ однакожъ не може бути мѣщанський душпаstryрь дотич-ніїхъ школъ. Заступникъ обовязаній зъ своїмъ дѣ-яльністю зложити комісареви письменне справоз-даніе. Ординарітскій комісаръ обовязаній що межи пн. секретаремъ Рады піврочової Яновської

року кожду школу свого повѣтія хоче разъ посѣ-тити. При случаїноти постѣщенія обовязаній орд. комисаръ розвѣдати: чи дотичній душпаstryрь або катихіт удѣляє точно науки религії, сколько есть дѣтей и якій уошхъ показуєтъ; яке есть ре-лігійніе и моральніе поведенья шкільної молодежі; якій заховуються приписи що до участія молодежі въ св. Таїнства Покаяння и Евхаристії и въ ви-ра-вахъ релігійнѣхъ; чи отмовляють молитви пе-редъ и по науцѣ; чи отбуваються екскурсії въ школахъ головныхъ реальнѣхъ и гімназіальнихъ и т. д. При кбаци кожного року має орд. комисаръ здати оправданіе ємъ ординарітів а въ случаїноти надзвичайнихъ отнести заразъ до ординаріату. Кромѣ сихъ звичайнихъ постѣщеній може комисаръ ординарітскій постѣщати школи, коли покажеться до того конечна яків потреба. Комісаръ ординарітскій постїненій при постѣщанію въ часі року шкільного появформуватись, коли пращає година релігії и має право и обовязокъ удѣляти душпаstryреви або катихіт дотичній школи своя замѣти, ради и спостереженія.

— „Поступ“, місячный журналъ, що має єго ѡтъ нового року видавати п. Ів. Франко, не буде виходити.

— Ц. к. староста въ Долинѣ збочавъ въ передо-день огню въ Долинѣ описаною въ Ірландії. Передъ сценююваньмъ дано ему ще окажію пере-веденіемъ выбору п. Мазарако го побольшіта свои заслуги, съ якими переходить въ стань супо-чинника.

— Зъ концерту товариства „Академичне Братство“ устроенного въ часі Вѣчія въ Станиславовѣ, зна-хомо широке оправданіе и оцінку въ № 38 „Кур'єра Stanislawowskого“. Авторъ оправ-данія п. М. Бѣрацкій, директоръ станилавов-скаго товариства музичнаго, застосовляє осо-бливо надъ частю вокально-инструментальною єго вечера и яко фаховий музикъ оцінилъ єго по-дробно виконанье хорівъ: „Наша жизнъ“ Вінч-нини, „Надъ Протомъ“ Воробкевича и „Закувала та сива зазула“ Нѣщаньского, признає, що въ тихъ хоры виконано съ великою прецизією и туть порівняніе бнъ хоръ „Акад. Братства“ съ найлуч-шимъ и найлавіннішимъ на цблу Галачину хо-ромъ льзбовской „Лютнѣ“. Порівняніе то виходитъ о столько на користь хору „Академ. Брат-ства“, що бнъ побоя олізъ п. Б. виконавъ чудо-ву „зазулу“ Нѣщаньского о много красоше бгъ хору „Лютнѣ“. Виконаньє сего хору спѣваками „Акад. Братства“ визначають великимъ жа-тлемъ, свободою ритмичною и сильнѣмъ измар-кованьемъ своєродного характеру пѣсни. Що до другихъ хорівъ и що до соловыхъ партій, то кладе ихъ п. Б. маже на ровні съ „Лютнєю“, признаючи послѣдній о столько вищості, що спѣваки єї краю єї отзначають „primo“ и „forte“ въ що поєднаній голоси въ квартетѣ складнѣше зливаються въ одну цѣлість. Повохали-тъ, отданій хорови „Акад. Братства“ чоловѣкомъ фаховимъ а безотороннимъ, суть найкрашими свѣдоцтвомъ для єго силъ спѣвучихъ. Додати-ж треба памъ, що хоръ „Братства“ виоготує лише єтъ часу до часу и коли треба взяти участь въ якому-нибудь торжествѣ, нарочно збирається въ тѣй цблѣ и отбуває проби. Коли отже такъ слу-чайно збраний хоръ виїздаває такъ гарно въ свії задачі, то до якихъ бы то свіїхъ результа-тівъ довѣзъ бнъ, коли-бъ збирається постїно, учивъ и виправляють систематично! Дѣйсно, частъ бы нашимъ молодымъ спѣвакамъ сконсоли-дуватись, частъ приступити до виїзда звіїного пі-того музичнаго або спѣвочного товариства, частъ оправдати дѣлами звѣстну цѣлому світови спів-любивість Русії!

— Надъ петицію діяльвъ, внесеною до Сойму, бльшоть польска ухвалила на виесеньє комісія петиційной перейти до порядку дневнаго. Рука послы, Романчукъ, о. Сачинський и д-ръ Антоне-вич промовляли за тымъ, що петицію переда-ти до розгляду Видѣлови краевому, однакожъ польска бльшоть не услухала ихъ голосу. Цѣ каве то, що проти петиції нашихъ діяльвъ вы-ступивъ польський консулъ Бухальдъ.

— Нова огнєва катастрофа, що навѣстила въ но-чи зъ 18 на 19 с. м. мѣсто Долину, була дѣй-стно такъ великою и отрашною, що симъ може розвнатись съ овоними попередиціями, навѣстивши-ми Стрій, Лѣбокъ и Калушъ. Огонь бувъ такій сильній, що видно було єго зъ Стрія а зъ Мор-шини виглядала цблу Долини певна велике о-гнію озеро. Згоряла до тла цблу часть мѣста що переди Гориця по правой сторонѣ ажъ до Жуны а по лѣвой ажъ до дороги, що веде до Рахів. Огонь завиава въ ночи о 2 год. изъ ста-їнѣ, де почувало колькохъ газдівъ зъ горѣ; и мо-віро була причинююю огню неосторожнітю. Зъ початку обильній огонь лише чотирі дому и мож-на було єго легко обмежити, бо въ воздухѣ було тихо, але ратуникъ не було маже пѣлкого, не було наяву людей, щоби привезли воду до сизаковъ. Тимчасомъ піднавався сильній вѣтеръ въ напрямленіи полуднево-західному и погли-вавъ туда огонь. Дахи займались одинъ по другому тимъ лекше, що на кождому було єдно та соло-ма. Огонь дойшовъ ажъ до божниць, оттакъ пе-рекинувши въ каменницю, де мѣстився судъ. Судъ згоряла цѣлій зъ всіми актами; вираговано лише книга груптовъ; ароштантовъ вищушено ще завчасту на волю. Баню обличну вираговано съ

дуже великою трудомъ и то лише дикувати е-нергію управителя за Маховиця. Згоряла однакож будинокъ Рады піврочової, зъ котрого виїсено акти и гроші. Такожъ згоряла стара, деревляна церковь дочеря. Катастрофа доткнула маже вы-каючи живівъ; хрестіянъ погоріло дуже мало,

— Для погорѣльцівъ Боянця и Слободи небылівскимъ просили: Церкви и парохіяне Козары и Журав-инки по 4 зр. Для погорѣльцівъ Боянця и Слободи небылівскимъ просили: Церкви и парохіяне Козары и Журав-инки по 4 зр.

— Вѣсти зъ Епархії Станиславовской.

Другимъ вицедеканомъ гусятинського дека-ната виленій о. Яковъ Гудакъ.

Въ пропозицію приняті: I. на Колодѣвъ-кѣ, д-ръ, коломийського ѿ: 1) Сильвестръ Дро-гомирецькій зъ Вербовець, 2) Евдоръ Левицкій зъ Дубока, 3) Іоанъ Терлецкій зъ Жукова, 4) Іако Крушельницкій зъ Наздроня, 5) Сильвестръ Дро-гомирецькій зъ Вербовець, 6) Левъ Гайдовський зъ Гайдовець, 7) Дмитрій Лейвіанський зъ В'ячеслава, 8) Титъ Войновський зъ Кулаковець; III) на Вишківцѣ, д-ръ, буковинського: о. Воло-миръ Стефановичъ зъ Вишківца.

Сліді Кривицкій зъ Постѣча; II) на Кухалевъ-цѣ, д-ръ, коломийського ѿ: 1) Іоанъ Андро-вичъ зъ Окнянъ, 2) Теодоръ Левицкій зъ Дубока, 3) Іоанъ Терлецкій зъ Жукова, 4) Іако Крушельницкій зъ Наздроня, 5) Сильвестръ Дро-гомирецькій зъ Вербовець, 6) Левъ Гайдовський зъ Гайдовець, 7) Дмитрій Лейвіанський зъ В'ячеслава, 8) Титъ Войновський зъ Кулаковець; III) на Вишківцѣ, д-ръ, буковинського: о. Воло-миръ Стефановичъ зъ Вишківца.

До канонічної інституції завізаний о. Іоанъ Зафіовскій, отруд. въ Бѣльяніцахъ, на па-роху Барыша, д-ръ, вицадицного.

Вицадиць о. Володимиръ Билінський яко со-труд. въ Чернівець, д-ръ, станиславовскаго.

Декретъ увільненія ѡтъ попыту конкурсо-го одержавъ о. Михаїль Гулла, вицедеканъ и па-рохъ Борщевъ.

Намѣстництво годиться на інотитуцію о. Іоанъ Залівскій, отрудника Петлюковець, яко па-рохъ въ Барыша, д-ръ, вицадицного.

Еп. ординарія виставляє: до намѣстни-цтва о удѣльніе запомоги для Аниї Кустано-вичъ, вдови по бн., п. па-роху въ Ростокахъ; о удѣльніе особистого додатку для о. Алекса Ру-денського, п.р. въ Яблонцѣ; о підзышенніе плат-ній для о. Ів. Индішевскаго, отруд. въ Косма-чи, на 300 зр.; о позбоставленіе на дальшій одинъ рокъ для о. Автонома Левицкого, отруд. въ Бур-диковицяхъ, д-ръ, скальского.

Еп. ординарія виставляє: до намѣстни-цтва о удѣльніе запомоги для Аниї Кустано-вичъ, вдови по бн., п. па-роху въ Ростокахъ; о удѣльніе особистого додатку для о. Алекса Ру-денського, п.р. въ Яблонцѣ; о підзышенніе плат-ній для о. Ів. Индішевскаго, отруд. въ Косма-чи, на 300 зр.; о позбоставленіе на дальшій одинъ рокъ для о. Автонома Левицкого, отруд. въ Бур-диковицяхъ, д-ръ, скальского.

До епаргії станиції австрійської принятій зъ ап. хілівської укінченії богословії: Володимиръ Каратинський и Алекса Руденського.

Отпустку въ станиславовской епархії до львівської ап. хілівської одержавъ о. Николай Бѣ-личевъ, отрудникъ въ Нѣжнєї.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Южно-руський Словаръ І. Шейковскаго. Оғь п. К. Шейковскаго одержали мы до умѣщенія таку

1. Акциз за штуку.
Картон. Кл. Альб. по 200 р.
Альб. -чарка-ка. по 200 р.
Банку та галузь по 200 р.
2. Документ заст. за 100 р.
Общ. земл. галузь по 5% альб.
— по 4%, альб.
— по 5%, альб. парох.
— по 5%, альб. банку 3%, альб.
3. Лицти довжн. за 100 р.
Общ. роль. крах. Земл. хл. Гал.
и Буков. 6% земл. вх 15 літ.

4. Обліги за 100 р.
Індивідуальна 5%, м. к.
Обліг. комунал. банківська крах.
Поміжн. крах. вх р. 1873 по 6%
5. Льоси золота Кракова
Станіславова

6. Монети.

Дунат голландська	5 89	5 99
імперія	5 92	6 02
Наполеонівська	9 92	10 02
Імперія	10 26	10 36
Рубль російський срібний	1 54	1 64
напоровий	1 15	1 17
100 марок імперіальних	61 60	62 30
Сріблло	—	—

До Благородного Пана

Петра Гильцера,

ц. к. придворного лікарника дзвонарь
въ Винеръ-Найштадтъ.

Та два дзвояри, котрій В. Б. доставляли для 30 вересня с. р. головної церкви въ Гайлігенрайцъ коло Зауербрюннъ въ Стирії, и зъ котрього одинъ важить 1440 кілограмъ зъ тономъ D, а другій важить 196 кілограмъ зъ тономъ D, а уть правильній дзвонъ штуки висловивъ дзвонарь. Вислати висило безъ докору. Внѣшність, орнаменты, образъ рельєфовий и написъ суть елегантній; интонація точна; голосъ чистий и познай.

Въ загалѣ высказуєся Вашъ заслужена похвала таихъ за удачу роботу, якъ и за точне додержання речини.

Съ глубокимъ поважаньемъ

Антонъ Фрелихъ, парохъ.

Гайлігенрайцъ, дні 18 жовтня 1886.

1804 1-2

Вже послѣдній тиждень

Тягненіе отбудеся вже дні 28-го грудня 1886 р.

Льосованіе совершилось публично комисією, въ складѣ котрої бѣдѣ 5 членій центрального комітету лотерейного въ присутності двохъ ц. к. комисарій правительства, ц. к. нотара, представителій Ради поземової сперечки и мѣста Перемышля.

ЛЬОСЫ
ВЕЛИКОЇ ЛОТЕРЕЇ ФАНТОВОЇ

устроююто въ дохдѣ маючого возвадигутася

„Дѣвочого Воспітальца въ Перемышли“.

Лотерія та складається зъ 12.110 більшихъ выиграныхъ въ вартості 1.000 зл., 500 зл., 400 зл., 300 зл., 200 зл., 100 зл. и т. д., межи котрими суть: жертви Єго Сватості Папы Льва XIII, Іхъ Цісарській Велічеству и прочихъ пануючихъ Європейськихъ, Всемилостивійшихъ Членій імператора Імператорського Дому, Кардинальській, епіскопійській, Миністрівъ австро-угорської монархії и прочихъ дотохнікъ духовнихъ и світськихъ, такожъ обывателівъ всіхъ країнъ короннихъ австрійскихъ и угорськихъ, якъ такожъ зъ золота и срібла черезъ комітетъ лотерейний за 13.000 зл. а. в. закупленій предмети, въ загальній вартості оконо 60.000 зл. а. в.

Цѣна льосу 1 зл.

Предметы до вислововання призначено будуть виставленіи съ днемъ 8-го грудня 1886 на виставѣ публичній, устроеної нарочно въ той цілі въ салі забудований капітальнуго въ Перемышлю.

Льосовъ можна дістати у Львовѣ у Ви. Михаїла Дымета въ ринку, въ Народній Торговлї, въ кількохъ колекціяхъ лотерейнихъ и у трафікантаў; въ Краковѣ у гр.-к. пароха при церкви св. Норберта, въ Перемышлі въ головній трафіцѣ п. Франца Сіяниньского, въ канцелярії Віддѣлу лотерейного, въ Станіславовѣ и Тарнополії въ Народніхъ Торговляхъ, въ Коломиї въ ринку у п. Михаїла Яворовського, въ Ярославії у п. Баєра. 1799 5-?

П. Т. поїздати льосовъ, котрій не надсолали до нинѣ за листу тягненя належито 10 кр., зволати тую що въ текучому вибощи прислати Віддѣлу лотерейному въ Перемышль при долученію 2 кр. на опашку, щоби въ 4 дніахъ по тягненю можна розболати листу интересованымъ.

Тягненіе вже на Рождество

Kingsem
льосы а 1 зл.

11 льосовъ лише 10 зл.

Головна виграша готовкою

1776 21-0

50.000 зл.

10.000 зл., 5.000 зл. отт. 20% || 4788 выиграныхъ грошами.

Kingsem-льосы можна набувати черезъ

Бюро лотерейне угорського Jockey-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

Для крамниць!

Формуларѣ для книжъ крамничныхъ а имено: Книга товарова, касова и конторова. Кожда въ нихъ въ оправѣ съ пересыпкою поштовою по 2 зл. 30 кр.; а всѣ три разомъ 6 зл. 40 кр.

Інструкція, якъ тікъ книга провадити належать, вийшла вже въ друку и коштує съ пересыпкою поштовою 20 кр.

Выдава и висылає: Василь Нагірний у Львовѣ.

ВАЖНЕ ДЛЯ КОЖДОГО!

Акційне товариство Conkling Manufacturing Company въ Бермінгемѣ (Birmingham) въ Англії розслало въ наслідокъ значного зниження тарифа для пакетівъ поштовихъ до заграниць, нафільтровати годинники ремонтоюри до якого небудь місяця въ Європѣ франко безъ оплати поштової и безъ всякихъ прямкихъ формальностей для отбираничого просто до дому по слідуючихъ цінахъ фабричнихъ. Ми фабрикуємо яко се інциїльность лишь годинники ремонтоюри (безъ ключика, ушкомъ до накручування). Безключковий механізмъ въ годиннику есть найпрактичнішимъ и назначений виснажайшими новішими часу. Замість непрятного шукання за ключикомъ натягаєся годинникъ чрезъ крученье ушка. Накривки не треба отже вимкнти, не заходить порогъ, оліва не висипати, пружина не потребує и десятої часті тої направки якъ та стара система, що все пережилася.

НАЙЛЪШИЕ СРѢБЛО — съ складкою секундовою, съ міцною красною гравированою накривкою и кристаліческимъ скломъ — ст. подвійною накривкою

18 кар. ЗОЛОТО — съ площинкою скломъ кристаліческимъ, гладкою накривкою зъ монограммою, гербомъ або ст. елегантною гравированою прикрасою

— малый форматъ для дамъ

— великий форматъ для мужчинъ

— міцний подвійний накривки, 13 каменівъ, знаменитий и солідний годинникъ

— малый форматъ для дамъ

— великий форматъ для мужчинъ

— Royal Chronograph, съ складкою $\frac{1}{4}$ секунди, особливо міцною накривкою

— роботи (годинники), котрій продають купцѣ по зл. 120.00

— той самий годинникъ съ подвійними золотими накривками (замість

— Imperial Calender Chronometer, показуючимъ місяці, дні і датуми съ складкою $\frac{1}{4}$ секунди и секунди въ середині, съ 3 особливо міцними накривками, найпривітніший и найіменитіший годинникъ, якій фабрикується, а котрій купцѣ продають по зл. 260.00

— Франко и безъ мыта всімъ: монограмми, герби и т. д. вкuse

— гравированій 1 зл. — окремо.

Англійский годинникъ призначається

въ світъ за найкращій а що до точності, солідності, добрихъ роботи и тривалості безусловно ліпшій що швайцарськіхъ. Безпосереднє спрощування дає більше якъ 50% опадисти, торговельники годинниковъ не роблять ихъ самі, лише споряджують ихъ зъ білки и жадають не сорозмірно великого зиску. Ми не видаємо славословною реклами, мы не дамо фабрикують "за поль" дармо або понизиції ціни" — іншо сего не може! лише спускаємо на розумний осуд публіки и автентичну славу нашої фабрики, котру мы сьбъ заслужили за 32 літъ ретельностю, черезъ сумлінну и старанну обслугу. Ми уживаемо лишь найкращого срѣбла и виключно лишь 18 кар. золота а всѣ годинники, що мають розсылалися суть на парегубівани, запакованій безпечно въ мароканськихъ етюзахъ и готовій заразити до ужитку. Письмо гарантії на 3 роки есть доручене и мы въ кождомъ часѣ подбаймасмо направки даромъ за оплаченіемъ присланьемъ годинника. Яко гарантію старанної и ретельної обслуги дамо наші фабрикати на 3-місячну пробу т. є. купуючий має право въ протягу сего часу, скоро яко купленія рѣчь не сподобається або его зовсімъ и безусловно не вдоволить, брослати намъ ви назадъ за зверненемъ уплаченою сумми безъ всякого отручення. До уплати можна уживати банкноти и марки листові всіхъ країнъ або готовку переказомъ почтовими. Кожде замовленіе, хочъ бы и найменше, виконується рівно старазище того самого дня по одержанію, до чогось днівъ єсть вже въ рукахъ замовлючого. Прописте адресувати: 1800 3-6

Conkling Manufacturing Company, 55 Alma Str., Birmingham (England).

Агентури и склады комісійні подъ дуже користными умовами.

NEUE (1883 UMGEBARWETETE ILLUSTRIERTE AUFLAGE
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFARZ FL. 5.70, G. W.
240 HEFTEN GEHT IN EINER

ИСИДОРЪ ВОЛЬ
у Львовѣ, ул. Синестуса ч. 6
поручає пов. П. Т. публіції своїхъ видавчихъ серій
Россійской гербаты.

Кайсовъ, знам. чорна $\frac{1}{4}$ кільо	2127
Сушонгъ, знамениты	2128
Найльшна	2129
Мелінжъ караванна	2130
Фу-чу-ау (Ч. I.)	2131
Ч. II.	2132
Ч. III.	2133
К. & С. Поповъ (Фунтъ 1 р. 60 зл.)	2134
Высѣвки (знамениты $\frac{1}{4}$ кільо)	2135
Ласкавий порученія поштомъ, обкладаніе франко.	2136

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. уп. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 50-? купує и продає
ВСІ ЕФЕКТИ И МОНЕТЫ
подъ найприступнѣшими умовами.5% Листы Гипотечний
5% Листы Гип. преміований

котрій після закона зъ дні 2 Липня 1868 (Днів. в. 2 XXXVIII. Ч. 93) и найвищою постановою зъ дн. 17 грудня 1870 р. можна ужеврати до уміщування капіталу фондовихъ, пушпілярнихъ, кавцій супружескихъ військовихъ, на кавцію и ваді.

можна въ съїї Конторѣ получить.
(до вислововання съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всі припорученія зъ провінції виконуються безъ проволоки по курсѣ днівнѣмъ, не числячи нѣкакої привізки.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до вѣдомості, що видало и має на складѣ сіднічній

Формуларѣ для касъ пожичковыхъ

на ладъ

Закомарскон Правды:

1) Книга касова, одна лібра	40 кр.

</